Politiets Fellesforbund Vest
Postadr.: Postboks 459, 5832 Bergen Tlf.: 55 55 68 36 E-post: PF-Vest@politiet.no
Org. nr.: NO 984 330 995

Til: Justis- og beredskapsdepartementet

PB 8005 Dep

0030 Oslo

Dato: 02.06.20

Kopi:
Vår ref:
Saksbehandler: Olve Ekeli Nystuen

Høringssvar - Forslag til ny våpenforskrift mv. fra Politiets Fellesforbund Vest

Politiets fellesforbund Vest (PF-Vest) er den største arbeidstakerorganisasjonen i Vest politidistrikt. Lokallaget organiserer over 1100 medlemmer fra flere yrkesgrupper og nivåer innenfor politidistriktet. PF-Vest er først og fremst opptatt av medlemmenes lønns- og arbeidsvilkår, men har i tillegg et sterkt samfunnsengasjement ovenfor justissektoren. Dette gjelder særlig innenfor området samfunnssikkerhet og beredskap. I dette høringssvaret vil PF-Vest belyse hvilke konsekvenser regjeringens forslag til ny våpenforskrift vil få for våre medlemmer og beredskapen i Vest politidistrikt.

En tilpasning og presisering av ny våpenlov i forskrifts form er noe som samfunnet har behov for, men utkastet til ny våpenforskrift har også med seg en endring som fjerner politistudenters og politipersonells mulighet til å erverve private skytevåpen til yrkesmessig øvelsesskyting på samme måte som tidligere. Dette skjer dersom nåværende § 14 fjernes i ny forskrift. Denne endringen har etter lokallagets syn åpenbare negative konsekvenser for lokallagets medlemmer, og ivaretar heller ikke et totalperspektiv på samfunnets behov for adekvat beredskap og kompetent politipersonell.

Dette antas ikke å være hensikten med endringene i forskriften, og er heller ikke i hverken de ansattes, politiets eller samfunnets interesse eller behov.

Politiet er statens maktapparat, og har om nødvendig også i fredstid hjemmel og plikt til å anvende den nødvendige makt, inkludert våpen, mot borgerne.

For å kunne utøve makt med bruk av skytevåpen må samfunnet legge til rette for at de politiansatte bl.a. har tilstrekkelig kompetanse og ferdighet med skytevåpnene. Dette handler ikke bare om å kunne løse enkeltsituasjoner, men også om at etaten og samfunnet har en så god ressurs og beredskap som mulig mot terror og andre alvorlige hendelser.

For å oppnå trygghet med våpen og gode ferdigheter kreves det bl.a. praktisk trening. Til dette må politipersonell ha tilgjengelig våpen og ammunisjon. Å forutsette at politidistriktene har

mulighet og økonomi til å gjøre dette tilgjengelig i tilstrekkelig grad, er ikke realistisk. De færreste politiansatte har tilgang til personlig tjenestevåpen og ammunisjon.

Spesielt gjelder dette politistudenter og politipersonell som for en periode ikke har hatt behov for eller tjenestemessig mulighet til å være operativt godkjent, eller skal tilbake til operativ godkjenning/tjeneste.

Politistudenter blir vandels- og egnethetssjekket, og vurdert kontinuerlig fra opptak og gjennom et 3-årig bachelor-studium. De er dermed allerede ved opptak grundigere sjekket enn andre som måtte søke om våpentillatelse. Det samme vil gjelde for politiansatte med politimyndighet der det kreves plettfritt vandel ved ansettelse i etaten.

I løpet av praksisåret (2.studieår) gjennomfører studentene pistol- og MP5-trening. De gjennomgår dermed sikkerhetsbestemmelser og vurderes fortløpende i forhold til disse.

For å få vitnemål (og dermed også oppnå operativ status) må studentene på nytt bestå våpenopplæring med pistol og MP5 i siste studieår. For å oppnå høyest mulig grad av trygghet og ferdighetsnivå med pistol eller MP5, er det derfor ofte aktuelt at studenter ønsker, eller trenger å kjøpe eget våpen for å trene med. Det samme er gjeldende for ansatte som har årlig godkjenningsprøve på pistol og MP5. Arbeidsgiver, gjennom operativ seksjon, anbefaler ansatte regelmessig trening utover organisert trening for innsatspersonell (IP-trening).

I høringsnotatet vises det til en forutsetning om at etaten sørger for tilstrekkelig trening i arbeidstiden. Videre henviser forslagsstiller til sivile skytterorganisasjoner og foreninger "*ved behov for trening utover dette*". Forslagsstiller viser her at en erkjenner at det kan være behov for mer trening enn det etaten tilbyr sine ansatte.

Det er ikke generell adgang til å låne med seg tjenestevåpen for trening utenom arbeidstiden. Unntak kan være ved søknad, f.eks. ved etatens mesterskap i skyting (Politimesterskap). Erfaringsmessig tilrettelegges det ikke for tilstrekkelig grad av nødvendig egentrening gjennom arbeidsgiver. Behovet for egentrening vil dessuten variere fra tjenesteperson til tjenesteperson.

Det synes fra lokallagets side ulogisk at en politiansatt eller politistudent, som er så nøye og fortløpende vurdert og i tillegg får opplæring og trening i flere omganger gjennom studiet og arbeidet, ved fjerning av § 14, skal ilegges samme regime for erverv av våpen til yrkesmessig øvelsesskyting som sivile konkurranseskyttere. Politistudenters og politiansattes formål ved anskaffelsen av våpen er til eget, publikums og samfunnets beste, ikke for å dyrke en idrett eller hobby.

Slik det foreslås i høringsbrevet i dag, vil det kreves seks (pistol) eller 24 (halvautomatisk rifle) måneders aktivt medlemskap i skytterorganisasjon, opplæring gjennom organisasjon og deltakelse på et tosifret antall stevner for erverv av egnet våpen for yrkesmessig øvelsesskyting.

Politiets tjenestekontorer er spredt utover distriktet. Det er et politisk ønske om at polititjenestemenn og kvinner bosetter seg i hele politidistriktet. Det er ikke slik at sivile skytterorganisasjoner, mest aktuelle er NSF, NROF, DSSN, har et tilstrekkelig tilbud i hele politidistriktet. Dette medfører at politiansatte utenfor de store byene og tettstedene i distriktet vil bli ekskludert fra muligheten til erverv av private våpen til nødvendig yrkesmessig øvelsesskyting gjennom sivile skytterorganisasjoner/forbund.

Terskelen for erverv av våpen til yrkesmessig øvelsesskyting vil bli drastisk hevet. De færreste politiansatte vil ha mulighet til å oppnå de krav som settes til erverv gjennom det nye regimet.

En endring av forskriften må antas å ha som formål bl.a. å begrense type og antall skytevåpen som kan søkes om og finnes lovlig i befolkningen, og å sikre at de som får innvilget slike søknader innehar de riktige kvalifikasjonene. Politipersonell gjennom sin treårige utdannelse ved politihøyskolen, samt strenge krav til egnethet og vandel, med påfølgende årlig operativ trening gjennom arbeidsgiver må sies å være grundigere sjekket og egnet enn andre som måtte søke om våpentillatelse.

Forslagsstiller viser ikke til noen spesifikke positive samfunnseffekter ved å fjerne politipersonells adgang til å erverve skytevåpen til yrkesmessig øvelsesskyting. Ei heller vises det til noen spesifikk negativ erfaring ved gjeldende ordning.

Konklusjon

PF-Vest mener at dagens ordning og intensjon i våpenforskriftens § 14 må videreføres i ny forskrift. Et bortfall av politipersonells mulighet til erverv av våpen til yrkesmessig øvelsesskyting vil svekke nødvendige ferdigheter blant distriktets operative mannskaper og dermed beredskapen i politidistriktet.

Forslagsstiller anerkjenner gjennom høringsbrevet at det vil kunne være et behov for ytterligere trening utover det som gis av arbeidsgiver. Løsningen som skisseres gjennom medlemskap i sivil skytterorganisasjon med påfølgende krav for erverv av nødvendige våpen til yrkesmessig øvelsesskyting er urealistisk for det store flertallet av distriktets politiansatte.

Lokallaget kan ikke se at forslagsstiller har belyst hverken negative effekter ved dagens ordning eller konsekvenser av foreslått endring i forskrift. PF-Vest har gjennom arbeidet med høringssvaret ikke klart å se at et bortfall av dagens § 14 i ny våpenforskrift vil medføre noen positiv samfunnseffekt.

Ørjan Hjortland
Lokallagsleder PF Vest
PF Vest